

Дѣдото отишълъ и намѣрилъ момата сама въ кѣши. Кѣшата била малка, проста, ала добръ нарежена, бѣлосана, гривосана, изметена и чиста.

— Добъръ день, моме!

— Далъ Богъ добро, дѣдо...

Старецътъ изгледалъ добръ момата, забѣлѣжилъ, че носътъ ѝ билъ малко кривичъкъ и рекълъ:

— Хубава кѣшица, чистичка кѣшица, ама куминътъ ѝ малко кривъ!

— Кривъ, кривъ ама добръ тегли, — отговорила момата и дяволито се засмѣла.

— Кждѣ е баща ти? — запиталъ старецътъ.

— Отиде да промѣни на житото името.

— Скоро ли ще си дойде?

— Ако обикеля, ще си дойде скоро; ако ли върви по прѣки пѣтиша, ще се забави много.

— Майка ти кждѣ е?

— Отиде да плаче на заемъ...

— Имашъ ли братя?

— Само единъ.

— Ами кждѣ е той?

— На ловъ... Шо убие, — тамъ ще го остави; а шо остане живо, — тука ще го донесе.

— Хитра и разумна, па и вредна си, та ще те открадна за снаха, — рекълъ дѣдото.

— Нѣма да ме откраднешъ. — отвърнала момата. Мома се краде сама. Сами се крадатъ още пушка и конь.

Старецътъ си взелъ сбогомъ и се завърналъ радостенъ у дома си. Той разправилъ на сина си, че му избралъ булка, разказалъ му и какво се разговаряли съ момата.

Слѣдъ това го завелъ на сгледа и момата харесала момъка. И тогава дѣдото казалъ на момата:

— Ще ти дойдемъ на гости, ама сега се пости, та искамъ да ми сготвишъ само три нѣща:

„Излѣзъ-влѣзъ“, „идими-дойдими“, и „и на прѣдъ-и назадъ“.

Остроумната мома веднага се досѣтила и сготвила, каквото искалъ дѣдото.

Дѣца, отгадайте двусмисленитъ разговори на стареца и момата.

Бае Иванъ